Mîine, se reia campionatul

Săptămîna aceasta, la redacţia ziarului nostru, a avut loc o discuţie în jurul „mesei rotunde", la care au participat specialişti şi antrenori, jucători, arbitri şi conducători ai unor secţii de fotbal etc. Tema discuţiei noastre: PROBLEME ALE FOTBALULUI, LEGATE DE RELUAREA CAMPIONATULUI.

Cu acest prilej, participanţii la discuţii s-au referit la o seamă de aspecte privind pregătirea echipelor pentru retur, Cupă, precum şi pentru noul sezon internaţional. S-a discutat despre aplicarea sistemului cu patru fundaşi în ţara noastră, despre disciplină, promovarea tinerelor elemente, grija faţă de juniori, calitatea arbitrajelor etc.

Participanţii la „masa rotundă" au stăruit asupra fiecărei probleme în parte, au criticat o serie de lipsuri privind activitatea fotbalistică, au făcut sugestii preţioase. Redăm mai jos spicuiri din discuţiile care au avut loc.

FOTBALUL — LA MASA ROTUNDĂ

Despre sistemul 4—2—4

REDACŢIA: Una din problemele principale care preocupă la această oră pe antrenori, jucători şi conducerile secţiilor de fotbal este aceea a aplicării de către formaţiile noastre a sistemului cu patru fundaşi. Desigur în returul care începe, tot mai multe echipe vor aplica acest principiu de joc. Ce părere aveţi în legătură cu aceasta?

ING. V. ECONOMU: *„Am avut prilejul să văd la lucru echipe de valoare europeană care aplică acest sistem. Amintesc dintre acestea pe Anderlecht, Ţ.D.N.A. Sofia, echipa Franţei în meciul cu Bulgaria şi cîteva echipe din U.R.S.S. Despre acest sistem am discutat personal cu numeroşi antrenori din Europa. Pentru a ne edifica asupra acestui sistem, am vizionat împreună cu unii specialişti, la centrul „23 August", filmele campionatelor mondiale din 1958 şi 1962. Ne-am convins astfel că azi nu se poate juca decît după acest sistem, lucru pe care, de altfel, îl încearcă la noi toate echipele. După părerea mea însă, acest lucru nu trebuie forţat. Este nevoie fireşte de o perioada de acomodare pentru pregătirea teoretică şi practică atît a fotbaliştilor cît şi a antrenorilor noştri. In discuţiile pe care le-am avut cu diferiţi factori de răspundere ce lucrează în fotbal, am ajuns la concluzia că acest sistem, incontestabil cel mai modern la ora actuală — şi care nouă romînilor ni se potriveşte — trebuie făcut cunoscut printr-o intensă publicitate (aici un rol deosebit îl are ziarul „Sportul popular"). Aşezarea 4-2-4 trebuie cunoscută în mod detaliat, pentru că jocul cu patru fundaşi reprezintă o treaptă avansată în fotbal, pentru că acest sistem dă posibilitate să se joace repede, pe cupluri, la un nivel superior, iar cînd este bine însuşit şi bine practicat el oferă un joc spectaculos, dinamic".*

REDACŢIA: Aplicarea sistemului cu patru fundaşi în activitatea fotbalistică este o treabă care cere seriozitate şi răspundere. Problema care se pune însă este că acest sistem trebuie aplicat de echipe în funcţie de particularităţile jucătorilor, după modul în care antrenorul vede şi concepe jocul.

GH. OLA, antrenor principal la Steaua: *„Azi nu s-ar mai putea acţiona cu trei jucători pe linia de fund. Acest fapt a fost demonstrat pe plan mondial de o sumedenie de echipe valoroase care aplică sistemul 4-2-4. La noi se fac eforturi pentru acomodare la acest sistem îndeosebi de antrenorii care pregătesc echipele de vîrf. După părerea mea, o deosebită atenţie trebuie acordată nu numai aplicării lui de dragul de a face neapărat ceva nou ci şi găsirii unei metodici de antrenament, care să corespundă sistemului. Pentru că cu metodica veche nu se poate învăţa 4-2-4. O metodică trebuie să concorde cu condiţiile sistemului cu patru fundaşi. Iată de ce în momentul de faţă atenţia mea se îndreaptă spre pregătirea jucătorilor pentru ca aceştia să cunoască elementele de bază. De pildă, în unele posturi, cum ar fi fundaşii de margine, în sistemul de care vorbim ei trebuie să fie nu numai apărători ci şi susţinători ai atacului şi chiar buni finalizatori. Steaua trece printr-o etapă de transformare şi adaptare la noul sistem, care a început să fie mai bine înţeles. Anul trecut jucătorii mei aveau reţineri asupra lui. Astăzi, se vădeşte o preocupare deosebită pentru cunoaşterea aprofundată a noului sistem şi a variantelor lui. Studiindu-le, de acord cu jucătorii, am ajuns la concluzia că pentru posibilităţile echipei Steaua trebuie să tindem spre varianta 4-3-3. Aceasta pentru că posibilităţile unor jucători sînt mai aproape de această formulă de joc".*

REDACŢIA: Deci... respingeţi, se pare, aşezarea obişnuită 4-2-4?

GH. OLA: *Nu. N-am spus asta, ci noi aplicăm o variantă care să corespundă echipei şi jucătorilor.*

Asupra sistemului cu patru fundaşi s-au mai oprit I. LUPAŞ, antrenor şi GH. URICH, preşedintele secţiei de fotbal a clubului Petrolul Ploieşti şi al comisiei de juniori din F.R. Fotbal. Sînt interesante, de asemenea, după părerea noastră, cele relatate de jucătorul E. JENEI, ca unul care participă direct la jocul cu patru fundaşi: *„Sistemele — sînt de acord în acest sens cu tov. Gh. Ola — se creează în funcţie de particularităţile unor jucători. Din cîte am văzut şi citit se pare că brazilienii, care sînt consideraţi ca fondatori ai acestui sistem, aveau în momentul în care l-au creat înaintaşi mai buni şi apărători de valoare mai scăzută. Pentru a întări apărarea au retras un atacant pe linia de fund, cei patru jucători deosebit de talentaţi rămaşi la înaintare împreună cu cei doi mijlocaşi urmau să înlocuiască atacantul retras. Noi am aplicat cam mecanic această nouă aşezare apărută în fotbal: am întărit apărarea cu încă un jucător pe linia de fund, dar am slăbit în acest fel înaintare, şi spectaculozitatea jocurilor ca şi eficacitatea au început să sufere.*

Sistemul cu patru fundaşi înseamnă progresul fotbalului mai ales cînd este bine aplicat. El se bazează într-o mare măsură pe anticipaţie şi intercepţie, pe elasticitatea fiecărui compartiment, pe mobilitatea şi iniţiativa creatoare a fotbaliştilor, jocul colectiv devenind cheia de boltă. Cred că ar fi mai nimerit ca tehnicienii şi specialiştii noştri să creeze un sistem 4-2-4 bazat pe particularităţile şi posibilităţile jucătorilor noştri. Ar fi bine ca înainte de a aplica o metodă sau alta, să prelucrăm ştiinţific mai întîi cele împrumutate. Echipa mea aplică acest sistem în funcţie de caracteristicile jucătorilor, temperamentului lor, de calităţile şi deficientele acestora şi se pare că sîntem pe un drum bun. Returul campionatului, adică evoluţia noastră pe teren va dovedi în ce măsură ne-am însuşit noi fotbaliştii de la Steaua noile cuceriri în domeniul fotbalului".

Arbitrajele trebuie să contribuie la ridicarea calitativă a fotbalului

REDACŢIA: Intrucît ridicarea calităţii fotbalului nostru este strîns legată nu numai de aplicarea unui sistem de joc ci şi de felul cum se realizează practic arbitrajele, am dori să cunoaştem părerile dv. în această problemă:

M. POPA, arbitru F.I.F.A.: *„Returul campionatului îi găseşte pe „cavalerii fluierului" bine pregătiţi. In cadrul colegiilor din întreaga ţară s-au ţinut cursuri de reîmprospătare a cunoştinţelor teoretice şi de pregătire fizică. In plus faţă de alţi ani, în iarna aceasta arbitrii au fost chemaţi în faţa comisiilor de examinare tocmai pentru a se asigura una din condiţiile esenţiale privind ridicarea fotbalului: calitatea arbitrajelor. La realizarea unui arbitraj bun, incontestabil că o mare contribuţie pot aduce jucătorii şi spectatorii. Pentru aceasta e necesar ca ei să cunoască perfect regulamentul. Colegiul central de arbitri are în curs de tipărire un regulament comentat al jocului de fotbal care, în scurt timp, va fi pus la îndemîna tuturor arbitrilor, antrenorilor, jucătorilor şi publicului spectator. Fără îndoială, acest lucru va contribui la cunoaşterea regulilor jocului, iar noi, arbitrii, vom fi scutiţi de protestele publicului, de gesturile nesportive ale acelor fotbalişti care deşi practică acest sport nu cunosc regulamentul. In afară de colaborarea care trebuie să existe pe teren între arbitri, jucători, antrenori, public, deosebit de necesară pentru un arbitraj bun este continuitatea. Aceasta trebuie menţinută, arbitrînd duminică de duminică şi chiar în cursul săptămînii meciuri din toate categoriile. O altă chestiune de stringentă actualitate este aceea a formării personalităţii, a ridicării autorităţii arbitrului. Acest lucru se realizează mai ales pe teren. In timpul jocului, arbitrul trebuie să dea dovadă de o totală obiectivitate, să fie deasupra pasiunilor din tribune, precum şi deasupra unor idei preconcepute. Măsura luată de Colegiul central de arbitri de a aduce arbitri străini la unele jocuri mai dificile, o consider bună. Vreau însă să subliniez că ar fi de un real folos pentru noi, dacă arbitrii străini chemaţi să conducă jocuri din campionatul nostru ar fi întotdeauna de reală valoare internaţională de la care şi noi am avea ce învăţa. Aşa cum arbitrii noştri sînt preferaţi în Grecia, Turcia, Bulgaria şi, recent, apreciaţi în Italia, şi noi preferăm să vedem cît mai des conducători de joc din Iugoslavia, Austria, Italia, care conduc de o manieră modernă, care dovedesc prezenţă de spirit în luarea celor mai bune decizii în diferitele situaţii dificile care pot interveni în cursul unui joc".*

N. CHELEMEN, arbitru: *„Returul care a sosit ne pune în faţă probleme deosebit de grele. Ele nu sînt de neînvins, dar sînt serioase şi trebuie să ne mobilizeze pentru a putea contribui din plin la ridicarea calităţii fotbalului. Aş vrea să mă refer în special la o serie de chestiuni litigioase. După părerea mea cele mai frecvente neajunsuri ale arbitrilor provin din interpretarea diferită a ofsaidului, a legii avantajului, a henţului voluntar şi involuntar, a acordării loviturilor de la 11 m ş.a. In toate cazurile litigioase arbitrii trebuie să-şi asigure poziţia cea mai indicată pe teren printr-un plasament corespunzător, să fie cît mai aproape de fază pentru a da decizii care să nu fie contestate de jucători sau de public. Pentru aceasta, arbitrii trebuie să aibă o pregătire fizică bună care să le permită să se mişte cu uşurinţă pe teren, să fie întotdeauna cît mai aproape de locul în care jucătorii îşi dispută balonul. Şi mai este o chestiune: aceea a promovării arbitrilor tineri. Este o acţiune în plină desfăşurare, dar trebuie făcută cu foarte multă exigenţă, pe baza calităţilor reale ale fiecărui pretendent."*

Atenţie la juniori, schimbul de mîine

REDACŢIA: In actualul retur, antrenorii unor echipe de fotbal din categoria A au anunţat promovarea unor elemente tinere, chiar juniori, în primele lor formaţii. Este un fapt deosebit de îmbucurător. Am dori să cunoaştem părerea dv. asupra felului în care se munceşte în cluburi în această direcţie.

ŞT. SOCACIU, preşedintele comisiei de competiţii din F.R. Fotbal: *„Mai mult ca oricînd numărul celor care bat la poarta consacrării a crescut. Trebuie semnalat ca îmbucurător faptul că fotbalul a fost „reconsiderat" în şcoli, Ministerul Invăţămîntului punînd în practică un vechi deziderat: organizarea unor campionate şcolare, înfiinţarea unor secţii de fotbal pe lîngă şcolile sportive de elevi. Ar fi bine ca acţiunea să fie completată prin înfiinţarea pe lîngă toate echipele de categoria A a unor centre pentru copii în care aceştia, avînd la dispoziţie antrenori, să deprindă tainele acestui sport. Pentru o mai bună eficienţă a campionatului republican de juniori, comisia de competiţii împreună cu cea de juniori studiază o formulă mai adecvată pentru tinerii fotbalişti. Toate aceste acţiuni vor face ca atunci cînd juniorii sînt promovaţi în echipe de seniori să cunoască bine tehnica jocului, principiile generale ale tacticii. In categoria A antrenorii nu trebuie să-i mai înveţe pe fotbalişti cum să lovească mingea, cum să arunce de la tuşă şi alte lucruri elementare care se învaţă în primii ani de practicarea fotbalului".*

GH. URICH, preşedintele comisiei de juniori din F. R. Fotbal: *„Referitor la întrebarea pusă de redacţie, vreau să spun că, într-adevăr, în vederile multor antrenori au intrat o seamă de juniori care au fost promovaţi şi care anul acesta urmează să apară în meciuri de categoria A. Este necesar ca echipele de juniori să fie date în grija unor antrenori calificaţi care au jucat fotbal sau care au activat în categoriile A şi B. Pînă atunci însă n-ar fi rău ca măcar o dată pe săptămînă antrenorii cei mai pricepuţi să se ocupe de juniori. Cîştigul ar fi dublu: şi din partea juniorilor, care ar putea învăţa temeinic A.B.C.-ul fotbalistic, dar şi din partea antrenorilor care ar putea cunoaşte mai bine posibilităţile cadrelor tinere existente într-o secţie sau alta".*

Despre disciplină

Toţi participanţii la „masa rotundă" s-au ocupat în cuvîntul lor de problema educaţiei fotbaliştilor. Ei au pus în discuţie comportarea unor jucători ca Pavlovici, Varga, Popa, Al. Vasile, Jenei (Steagul roşu), Dumitriu II etc. care deseori au avut manifestări de nesportivitate pe teren, amintind faptul că spectatorii sînt interesaţi ca oricare meci să se desfăşoare într-o atmosferă de deplină sportivitate. In acest sens, din discuţii a reieşit că sportivii de performanţă au o mare răspundere faţă de ei înşişi, de clubul sau asociaţia sportivă din care fac parte ca şi faţă de publicul spectator. Abaterile de la conduita sportivă (jocul brutal, protestele la adresa deciziilor arbitrilor, simulările etc.) dau un aspect neplăcut meciurilor şi constituie în acelaşi timp o frînă serioasă în munca de ridicare a calităţii fotbalului. In prima parte a campionatului, la unele meciuri, o serie de fotbalişti printre care şi membri ai loturilor reprezentative, au comis acte de indisciplină, imprimînd întrecerii un caracter dur, nesportiv. Pentru a se preîntîmpina astfel de cazuri în retur, federaţia — subliniau participanţii la „masa rotundă" — trebuie să manifeste în continuare o exigenţă şi mai mare faţă de abaterile de la disciplina sportivă, să intervină cu fermitate pentru sancţionarea celor vinovaţi. Din discuţiile purtate a reieşit faptul că antrenorii, conducerile secţiilor de fotbal ca şi ale cluburilor sau asociaţiilor sportive trebuie să muncească şi mai mult pe linia întăririi muncii educative care trebuie să constituie un obiectiv de seamă al activităţii tuturor factorilor ce lucrează în domeniul fotbalului.

Cîteva concluzii

Multiplele probleme ridicate în cadrul consfătuirii noastre la reluarea campionatului de fotbal ne permit să tragem unele concluzii. Fireşte, în ceea ce priveşte aplicarea sistemului 4—2—4 nu putem decît să fim de acord cu măsurile hotărîte şi bine gîndite ale federaţiei, măsuri menite să contribuie la progresul mişcării noastre fotbalistice, să valorifice experienţa pozitivă căpătată şi să înlăture treptat deficienţele ivite în muncă. Generalizarea sistemului cu patru fundaşi la echipele de categoriile A şi B trebuie să constituie o sarcină de răspundere şi imediată a antrenorilor şi secţiilor de fotbal.

Lupta pentru calitatea jocului — de la partidele campionatelor de raion şi oraş şi pînă la cele ale reprezentativelor — iată principalul obiectiv al muncii generale în fotbalul nostru. Jocul echipelor să tindă, permanent, spre fotbalul modern, constructiv, singurul capabil să le asigure progresul.

Formaţiile de categoria A şi B sînt primele care iau startul în noul sezon. Sarcini de răspundere stau în faţa acestui eşalon fruntaş al fotbalului nostru, cu atît mai mult cu cît el constituie exemplul ce trebuie urmat de formaţiile mai mici sau cele de juniori. Nivelul campionatului, în categoriile A şi B trebuie să fie simţitor îmbunătăţit. In acest fel, pregătirea individuală a jucătorilor — sub toate aspectele ei — ca şi cea colectivă trebuie să marcheze un salt apreciabil, care nu poate fi realizat decît printr-o TOTALĂ ŞI CONŞTIENTĂ PARTICIPARE LA PROCESUL DE INSTRUIRE-ANTRENAMENT.

Pentru retur, se pune cu toată seriozitatea problema preocupării exclusive pentru jocul tehnic, spectacular, de înaltă ţinută sportivă; să se lupte cu neabătută convingere pentru eliminarea tendinţelor de joc dur, periculos, împotriva atitudinilor incorecte, nedemne pe teren şi în afara lui, împotriva manifestărilor de nesportivitate (loviri, ţineri, simulări etc.).

In afară de antrenori şi conducători de secţii, cărora le revine sarcina de a urmări, alături de jucători, aplicarea sarcinilor de mai sus, arbitrii pot aduce un aport hotărîtor la intronarea celui mai constructiv şi mai corect spirit de joc. Ei trebuie să urmărească atît aplicarea unor principii de conducere a jocului care să nu stînjenească cîtuşi de puţin cursivitatea lui, precum şi desfăşurarea meciurilor în cele mai perfecte condiţii de sportivitate, de corectitudine.

Sezonul care începe angrenează pe fotbaliştii noştri într-o serie de importante examene pe tărîm internaţional: partidele cu selecţionata olimpică a Bulgariei, întîlnirile amicale ale reprezentativelor A, B tineret şi juniori, turnee şi jocuri amicale ale echipelor de club.

Trebuie să se muncească cu cea mai mare răspundere pe linia îndeplinirii planului de măsuri al federaţiei pe linia obţinerii în această ramură atît de îndrăgită a unor succese care să fie în concordanţă cu marile rezultate obţinute în celelalte domenii de activitate.

Pagină realizată de
V. GRADINARU, C. MANTU şi M. TUDORAN

Desene de NEAGU RADULESCU